ఇంటర్వ్యూ

వెలివల సాంబశివరావు

డిగ్రీ పుచ్చుకొని వూరికే యింట్లో కూర్చోవాలంటే సిగ్గనిపించింది రాజశేఖరానికి. మొదట్లో సంతోషపడి, సంబరపడి వూరంతట్లో తనొక్కడే ఎం. ఏ. సోషయాలజీ యని కాలరు పైకేసుకొని తిరిగినా రానురాను తనకు తానే విసుక్కున్నాడు అంత చదువు చదివి రాళ్ళేమీ తేలేనందుకు.

మొదట్లో తన్నుతాను చూచి చిరాకు పడినా, కొంతకాలానికి లోకులుకూడా తనను చూచి నవ్వుతున్నట్లు, హేళన చేస్తున్నట్లు వూహించుకొన్నాడు. ఒకటి రెండు చోట్ల చెవులారా విన్నాడు.

ఉద్యోగం సంపాదించాలంటే అంత తేలికైన పనికాదని అనుభవం మీద తెలిసికొన్నాడు. ఆ విషయమే అందరికీ చెప్పాడు. కాని వొప్పించలేకపోయాడు. పదిహేను వందలమంది ఇంజనీర్లకే వుద్యోగాలు వూడాయని పేపర్లో పడిన వార్తను పది మందికీ చూపించాడు. నిరుద్యోగసమస్య యెలా యెదురౌతున్నది సోదాహరణంగా పదిహేను నిమిషాలు మాట్లాడాడు. ఎదుటి వాళ్ళు తనను అసమర్థుని క్రింద జమ కట్టారని తెలుసుకొన్నాడు. ఆరోజునుంచి యింటోనుంచి వీధిలోకి వచ్చి రచ్చబండ దగ్గర రాజకీయాలు మాట్లాడటానిగ్గాని పంచాయతీ ఆఫీసులో పిచ్చాపాటీ మాట్లాడటానిక్కాని అతనికి మనోధైర్యం చాలక పోయింది. ఆత్మాభిమానం దెబ్బతిన్నది.

అన్నయ్య అడగకముందే కాఫీ తెచ్చి అందించే చిన్నారిచెల్లెలు చీటికి మాటికీ కయ్యానికి తయారైంది. పదిసార్లు ప్రతిమాలించుకొన్నా చెప్పినపని చేసేదిగాదు. విసుక్కునేది. చిర్రుబుర్రులాడేది, యెదురుగా కనిపిస్తే మొఖం మాడ్చుకొనేది.

అదివరకు చెప్పకపోయినా యిస్త్రీ చేయించుకొచ్చే చిన్నాడు, మరీ మొండికేశాడు. ఆ తరువాత చెంబు యిస్త్రీ చేసికోవాల్సి వచ్చింది రాజశేఖరానికి.

తనను గూర్చి తల్లిదండ్రులు యిబ్బంది పడటం అతడు గమనించకపోలేదు. వాళ్ళే కాని ఆమాత్రం దయ, జాలి తనపై చూపకపోతే యేమయ్యేవాడో! అతనే వూహించుకోలేక పోయాడు.

అతడూ వుద్యోగాన్వేషణలోనే వున్నాడు. పత్రికల్లోని వాంటెడ్ కాలమ్స్‌లోని ప్రతి వాక్యానికీ ఒకటికి రెండుసార్లు చదివి తనకు సంబంధించిన దైతేనేంటనే అప్లికేషన్ పడేస్తున్నాడు.

అప్లికేషన్ పడెయ్యటం — పోస్టుమేన్ కోసం యెదురు చూడటం మొదలైంది. తర్వాత తర్వాత అది వ్రతమైంది. పోస్టుమేన్ యే కార్డిచ్చినా కవరిచ్చినా 'ఇంటర్వ్యూ లెటర'ని ఆరాటపడేవాడు. తర్వాత తర్వాత నిరాశతో నిస్పృహతో దిగాలుపడి కుర్చీలో కూలబడి పోయేవాడు.

తనంత తాను రెండుమెతుకులు తింటే తప్ప, తన ఆకలిని గూర్చి పట్టించుకొనే వాళ్ళెవ్వరూ లేరని తెలిసికొన్నాడు. ఎలాగైనా వీలైనంత త్వరలో వుద్యోగం సంపాదించాలనే దృఢ సంకల్పానికొచ్చాడు.

'ఏలా సాధించటం' అని అంతలోనే నిరుత్సాహ పడ్డాడు.

మరునటిరోజు వుదయం అందరికన్న ముందుగా లేచాడు. పనులన్నీ ముగించుకొన్నాడు. అతను అందరికన్నా ముందు లేవటం పెద్దవాళ్లకు ఆశ్చర్యం కలిగించినా పిల్లలు పరిహాసం క్రింద జమ కట్టారు.

'పాపం! రోజూ లేచేసరికి రెండే యిడ్డెన్లు మిగులుతున్నయ్ కదూ...అందుకని...' చిన్నాడు పకపకా నవ్వాడు. చెల్లెలు శారద పల్లవి గూర్చింది. వదిన కూడా వంత పలక్కపోయినా మరదివంక అదోలా చూచింది. అక్కడ నిల్చోలేక-కూర్చోలేక పోయాడు రాజశేఖరం.

అంతలోనే గలగలమని శారద యేడుస్తూ అనేస్తున్నమాటలు రాజశేఖరాన్ని నరనరం తినేస్తున్నని. తాను పెట్టిన రెండు రూపాయిలు పుస్తకంలో కనపడటంలేదని, చిన్నాడు తీసివుంటాడని వాడ్ని తిట్టేపోస్తున్నది. వాడు తీయలేదంటే తీయలేదని ఒట్టు మీద వొట్టేసి చెబుతున్నాడు. అనుమానం అన్నయ్యమీద దాకా పోయింది. శారద అతని దగ్గరగా వచ్చింది. అడగలేక పోయింది. అనుమానం అంత త్వరగా కదలించియలేక పోయింది. రాజశేఖరమే చెప్పాడు తాను తీసినట్లు శారద. లోలోన విసుక్కొంది. 'నాడబ్బులంటే అందరికీ తీపే'అని పైకి అనేసి అక్కడ ఒక్కక్షణంకూడా వుంటానికి యిష్టంలేక రుసరుసలాడుతూ బుసలు కొట్టుకొంటూ వెళ్లింది.

ఏమీ మాట్లాడలేని స్థితిలో మౌనంగా వెళ్లిపోయాడు రాజశేఖరం.

* * *

'ఇంటర్వ్యూ' 'ఇంటర్వ్యూ' వచ్చింది అన్నయ్యకు అని చిన్నాడు, శారద యిల్లంతా పందడి చేశారు. యెగిరి గంతేసారు. ఎవరికి వారు ముందుగా ఆ లెటర్ను అన్నయ్యకు అందించాలనే సంతోషంతో పోట్లాడుకున్నారు. గిల్లుకున్నారు. గిచ్చుకున్నారు. తిట్టుకున్నారు.

కిటికీలోగుండా నిర్లిప్తంగా చూస్తున్న అన్నయ్యకు అందించారా లెటర్ను. తీసికొన్నాడు. చదివాడు. ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు.

'నా పుస్తకంలోని రెండు రూపాయిలు తీసికెళ్లావని యేదేదో అన్నాను. నన్ను క్షమించు బ్రదర్.' అంది చెల్లెలు శారద చేటంత ముఖాన్నిండా నవ్వులు చెరిగిపోస్తూ.

'అన్నయ్యా! నీవు చెంబు యిస్త్రీ చేసికొంటుంటే నా కెంతో బాధగా వుంది. నీ ప్యాంట్లూ షర్టులూ యిప్పుడే పోయి ఐరన్ చేయించుకొస్తాను. సరేనా! టాటా' అంటూ చిన్నాడు సమాధానం కొఱకు యెదురు చూడకుండా వెళ్లిపోయాడు.

వారి అమాయక పసి హృదయాలను లోలోన వూహించుకొని తీయని అనుభూతి పొందాడు. లాలనగా చెల్లెలు తల నిమిరాడు. అన్న మనస్సులోని ఆప్యాయత వూహించుకోలేని శారద నిండుగా నవ్వుకోలేక పోయింది.

'అన్నయ్యా! ఈ డ్రెస్‌తో స్కూల్ కెళ్లాలంటే నాకు ఛీ యనిపిస్తున్నది. నీకు వుద్యోగం రాగానే 'శారీ' తీసుకు రావాలి' అంది శారద.

'పిచ్చితల్లీ! తప్పక తెస్తాను!' అన్నాడు ఆర్ద్రంగా.

ఆ రోజే రెండుగంటలకు ఇంటర్వ్యూ. అప్పటికి ఒకటి కావొస్తున్నది. గబ గబ పనులు ముగించుకొని ఇంటర్వ్యూకి బయలుదేరటానికి సిద్ధమయ్యాడు. వదిన్ను యెదురుగా రమ్మన్నాడు. 'క్షేమంగా వెళ్లి లాభంగా రమ్మనమని' ఆశీర్వదించింది యెదురుగా వస్తూ.

* * *

'రాత్రి ప్రొద్దుపోయిన దాకా రాజశేఖరం యింటికి రాకపోయేసరికి యింట్లో వాళ్లందరికి యేమీ తోచలేదు. ఎవరికి వాళ్లు పనులు చేసికొని పోతున్నా, అతని మాట అందరి నోళ్లలో నానుతూనే వున్నది.

పెందలాడే అన్నం తిని సందకాడే కోడె దూడలా నిదరపోయే చిన్నాడు అన్నం మాని నిదుర వాయిదా వేసాడు.

శారద తాను కొనుక్కోబోయే చీర రంగును సెలక్టు చేసికోలేక తికమక పడిపోతూ అలాగే కూర్చుండిపోయింది.

తాను యెదురు వెళ్లినందుకు జరిగే ఫలాన్ని వినాలని లోలోన తహతహ పడుతూ మాధవి అలాగే మదనపడుతూ కూర్చుండి పోయింది.

కొడుకు యిన్నాళ్లకొక వుద్యోగంలో చేరబోతున్నాడనే సంతోషంతో – ఆ శుభవార్త చెప్పడు చెవిని వేసుకొందామనే సంతృప్తితో తల్లి కళ్లల్లో వత్తులేసికొని వుంది.

రాజశేఖరం వచ్చాడు.

చెరువులోని కలువలు విచ్చుకొన్నట్లు అందరి మొఖాల్లోను ఆనందం విచ్చుకొంది. అది త్రుటికాలంలో మాయమైంది, మెదలకుండా మౌనంగా, విచారంగా మెట్లెక్కి పోతున్న రాజశేఖరాన్ని చూచి,

'ఏమైంది రాజా' అంది తల్లి.

'కాయా పండా మఱిదీ?' వదిన కుతూహలంగా అడిగింది.

చిన్నాడు, శారద ప్రశ్నలవర్షం కురిపించటానికి ముందుకురికారు కాని, అన్నయ్య ముఖం చూచి తమకు తామే వుపసంహరించుకొన్నారు.

ముభావంగానే రాజశేఖరం పైకెళ్లిపోయాడు.

తల్లి మళ్లీ మాట్లాడించలేదు.

మాధవి మనస్సులో భయపడింది. తాను యెదురుగా వెళ్లినందుకు తనను గూర్చి, అత్తగారేమనుకొంటారో నన్న వేదన, మరది యేమని నొచ్చుకుంటాడో నన్న ఆవేదన ఆమెను క్రుంగతీసినవి. జరిగిన విషయాన్నిగూర్చి తెలిసికోవటం ఆమె కర్తవ్యంగా భావించింది. వెళ్లి రాజశేఖరాన్ని అడిగింది. వదినపట్లగల గౌరవం ప్రేమ చొప్పన రాజశేఖరం విషయాన్ని దాచలేక పోయాడు.

'ఇంటర్వ్యూకి వెళ్లలేదు వదినా ?'

'ఎందుకని?' ఆశ్చర్యపడింది మాధవి.

'ఇంటర్వ్యూకి నేనూ మరో అమ్మాయి వెళ్లాం. ఆ అమ్మాయి చాలా బాధల్లో వున్నట్లు, పెద్ద కుటుంబభారం ఆమె కున్నట్టు చెప్పింది. ఆమె పరిస్థితు లన్నీ విన్నతరువాత నాకా ఇంటర్వ్యూకు వెళ్లదామనే వుద్దేశమే కలుగలేదు. విరమించుకున్నాను వదినా' అన్నాడు రాజశేఖరం తానొక మంచిపని చేసాననే సంతృప్తితో.

మాధవి మాట్లాడలేదు. క్రిందికి దిగి వచ్చింది.

సంగతి సందర్భమూ అందరికీ తెలిసింది.

* * *

(44 వ పేజీ చూడండి)

ప్రతి నెలకు ఉచిత బహుమతి

స్త్రీలకు అందాన్నిచ్చే కాశ్మీర్ ఆర్ట్ సిల్కు చీరెలు: సరికొత్త ఆకర్షణీయ డిజైన్ నమూనాలలోను రంగులలోను యిమిడి ఉతుకుటకు అనువైనట్లు మా వద్ద గల ప్రత్యేక పెద్ద సైజులలో మాత్రమే లభించును. 1 డీలక్స్ చీర రు. 11లు; 2 కి రు. 20లు; 3 కి రు. 28లు; 4 కి రు. 36/- రెండు లేక అంతకు పైన చీరెలకు ఆర్డరు పంపిన వారికి బ్లౌజు గుడ్డ ఉచితం. మీ ఆర్డరును పోస్టు కార్డు ద్వారా పంపెదరు.

ARVIND AGENCIES (APW-22)
P. B. 1408, Delhi-6.

వాయిదాల చెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్టర్
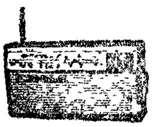
నెలకు రు. 10 వంతున చెల్లించి, రు. 265 విలువ గల ఆల్‌వరల్డ్, 3 బ్యాండ్, జపాన్ మాడల్ ట్రాన్సిస్టరు పొందండి.

CAPITAL TRADERS (WAPM)
P. B. 1477, Delhi—6.

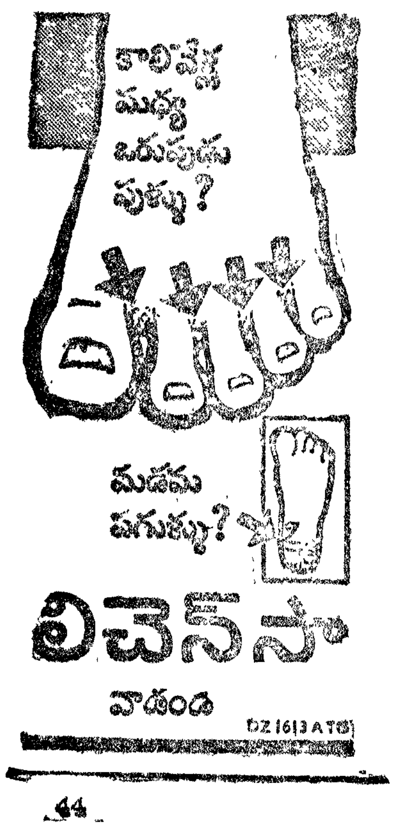

ఇంటర్వ్యూ

(39వ పేజీ తరువాయి)

తిన్నగా ఆ అమ్మాయి యింట్లోకి రావటం అక్కడి వాళ్లందరికీ ఆశ్చర్యం కలిగించింది. మాధవి సాదరంగా ఆహ్వానించింది. శారద సరదాగా అనుసరించింది. ఆ అమ్మాయిని చూస్తూ విస్తుపోతూ నిబ్బరంగా వుండిపోయింది పార్వతమ్మ. చిన్నాడు చోద్యంగా చూడసాగాడు.

'నమస్కారమండీ' అన్నది ఆ అమ్మాయి.

ఆశ్చర్యంలో మునిగి తేలుతున్న పార్వతమ్మ పైకి తేలేసరికి, మరల ఆ అమ్మాయి మాట విని మరింత ఆశ్చర్యానికి లోనై, మరికొంతసేపు తేరుకొని తెప్పరిల్లేసరికి ఆ అమ్మాయి రెండో గడప దాటి మధ్య హాల్లోని కుర్చీలో కూర్చొని వుండటం గమనించింది. మాధవిని యేవేవో అడుగుతున్నది. ఆమేదో చెబుతున్నది. ఇద్దరూ నవ్వుకుంటున్నారు.

పార్వతమ్మ ఆ గదిలో గుండా పోకుండా మరో దారిని వంటగదిలోకి వెళ్లి శారద చేత కాఫీ పంపించింది.

ప్రతిమాలిచ్చుకోకుండానే వచ్చినమ్మాయి కాఫీ త్రాగేసింది, మాధవికన్నా ముందుగానే. కాఫీకప్పు ఒక ప్రక్కగా పెట్టి ఆ అమ్మాయి వంటగదిలోక్కూడా తొంగి చూడటం కాకుండా — అమాంతం ఆ గదిలోకివెళ్లి క్రిందే చతికిలబడింది. ఆ చొరవకు పార్వతమ్మ తికమక పడిపోయింది. తుకతుక వుడికినట్టు మనస్సు తయారైంది.

'ఎవరమ్మా మీరు?' అని సాధ్యమైనంత నిబ్బరంగా, నిశ్చలంగా అడిగింది పార్వతమ్మ.

'నేనూ—మీ అబ్బాయిగారూ...'

'ఆ...' అంది ఆత్రంగా—ఆదుర్దాగా పార్వతమ్మ.

'ఒకే కాలేజీలో చదువుకున్నామండీ. నా పేరు రాజేశ్వరమ్మ. మా నాన్నగారికి పెద్ద 'ఫరమ్' వుందండి గుంటూరులో. నేను మా అక్కయ్యదగ్గర హైదరాబాద్‌లో వుంటున్నాను. మా అమ్మను నాన్నను చూచి పోదామని వచ్చాను. అంతలోకే మీ అబ్బాయిగారిక్కడే వుంటున్నారని తెలిసి చూద్దామని వచ్చాను' అంది నిర్భయంగా—పార్వతమ్మ కళ్లలోకి చూస్తూ.

పార్వతమ్మకు ముళ్ళమీద నిల్చున్నట్టు, గాలిలో తేలిపోతున్నట్టు, నేల క్రుంగిపోతున్నట్టు, అంతా పీడకలగా కనిపించింది.

'మా అబ్బాయి పేరేమిటమ్మా' అని అడిగింది, యేదో అనుమానం మనస్సును పీక్కుతింటుంటే. ఆ అబ్బాయి పేరు చెప్పటానికి ఆ అమ్మాయి కాస్త సిగ్గుపడింది. నసేమిగా పేరు విన్పించేట పెదాలు ఆడించిందిగాని మాట పెగిలి, పెదవు దాటి రాలేదు. పార్వతమ్మ అనుమానం బలకొమ్మ లేసింది.

మాధవిమీద కూడా కోపం వచ్చింది. తెగకుండా వాళ్ళ సంభాషణ సాగిపోతున్నది. శారద కూడా వాళ్ళతోపాటే కబుర్లు వేస్తోంది. నిశ్చేష్ట కాని పార్వతమ్మ మౌనంగా వుండిపోయింది.

'వారు రాలేదు: మళ్లీ వస్తాను. వచ్చిపోయానని చెప్పండి' అని మాధవి దగ్గర పార్వతమ్మ దగ్గర మరీ మరీ చెప్పి సెలవు తీసికొని వెళ్లింది రాజేశ్వరమ్మ. వెళ్ళిపోతూ శారదకు 'మంచి అమ్మాయ్' అనే సర్టిఫికేట్ యిచ్చిపోయింది. శారద మురిసిపోయింది. పార్వతమ్మకు మనస్సు వో పట్టాన లేదు.

'అమ్మాయ్ మాధవీ! ఆ అమ్మాయి వచ్చిన పనేమిటే' ఆదుర్దాను అణచుకోలేక అడిగింది పార్వతమ్మ.

'అదే అత్తయ్యా! మన రాజా — ఆ అమ్మాయీ ఒకే కాలేజీలో చదివారంట. రాజంటే ఆ అమ్మాయికి — ఆ అమ్మాయంటే రాజాకి తగని యిష్టమంట. మరి వాళ్లిద్దరు ప్రేమించుకొన్నారేమో...నాకు మాత్రం అనుమానంగానే వుంది' అంది మాధవి పొయ్యిలోకి పుల్ల లెగదోస్తూ.

పార్వతమ్మ అనుకొన్నదంతా అయిందని కుప్పలా కూలిపోయింది.

* * *

సాయం సమయం. చల్లగా గాలి వీస్తున్నది. గాంధీ పార్కులోని అశోక వృక్షములమీదుగా వచ్చే గాలి కెరటాలు — బీటలు వేసిన మానవ హృదయంలోని వేడిని సహించటం పారద్రోలుతున్నాయి. సాయంత్రమయ్యేసరికల్లా అక్కడ జనం చేరుతుంటారు. ఒకప్పుడు అందరికీ కుప్పలతో

పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి
బాల ప్రాణ
బిడ్డలకు
రుచికరమైన టానిక్కు
1920నుండి ప్రసిద్ధిగాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
100-డి సూరోడి మదరాసు 17

పుస్తకములు
5 పుస్తకముల సెట్టు రు. 5-50.
(1) కొక్కోకశాస్త్రం (2) మహాగ్రాత (3) యువక వద్ధతులు, (4) 84 ఆసన ములు, (5) రహస్యఫోటో ఆల్బం. ఒక్కొక్క పుస్తకం రు. 2/-. పోస్టేజ్, ప్యాకింగ్ అదనం. ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.
SULEKHA TRADERS,
(WAT-7) Beat No. 13, Aligarh.

తెల్ల వెంట్రుకలుండవు
రంగడం మాకు ఇష్టంలేదు. కానీ "మా కేశ కళాతో ఆయుర్వేదిక్ సెంటెడ్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలను నల్లగా మార్చును. మొదటివెల్ల వెంట్రుకలు నల్లనిగామార్చి, అటుపైన నల్లని వెంట్రుకలే వచ్చును. ఈ ఆయిల్ జ్ఞాపకశక్తి కంటిచూపు వృద్ధిపరచును...
1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభంలేకున్న డబ్బు వాపసు. ధర: రు. 10/-
Western India Co., (9 N.)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

వాయిదాలచెల్లింపుపై ట్రాన్సిస్టర్
రు. 320/- విలువగల ప్రపంచ ప్రఖ్యాతిగల 'ఎస్కార్ట్' 3 బ్యాండ్ ఆల్ వరల్డ్ పోర్టబుల్
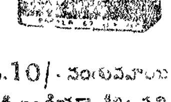
ట్రాన్సిస్టర్ నెలకు రు. 10/- నెలసరివాయి దాలపై చెల్లించి పొందండి. ఇండియాలో ప్రతి పట్టణవాసులకు పంపెదము. వ్రాయండి.
JAPAN AGENCIES, (Ar 10)
Post Box 1194, Delhi-6.

ఇంటర్వ్యూ

పందుల గుంపులతో కంపుకొట్టే — ఆ పార్కు యిప్పుడు పదిమంది కూర్చోటానికి వసందుగా వున్నది. గుంటూరు జిల్లా కేంద్రమైనప్పటికీ — యెన్నో విద్యాసంస్థ లున్నప్పటికీ — యెందరో మహానుభావు లున్నప్పటికీ — మొన్న మొన్నటిదాకా ఆ పార్కును గురించి పట్టించుకోకుండా వుండటం ఆలోచించ వలసిన విషయమే' అనుకొన్నాడు రాజశేఖరం.

తానొక ఆఫీసరైతే — తనకు తోచిన తీరులో — సుందర కాశ్మీరంలాగా చేయుక పోయినా— ముచ్చట గొలిపేటట్లు చేయగల నవే ఆలోచనతో—ఆ పార్కులో కూర్చొని, నిల్చొని, అటూ యిటూ తిరిగి ప్లాను గీసాడు. పథకం వేసాడు. యేదో విధంగా ఆ పార్కుకి పనిగట్టు కెళ్లాడు కొన్నాళ్ళు.

ఒకరోజు జిన్నాటవర్ మీదుగా నడిచి వస్తుంటే అతన్ని పలకరించిం దామె.

'నమస్కారమండీ! మీ మేలు మరిచి పోలేను. మీరెగాని ఇంటర్వ్యూకొస్తే నాకు వుద్యోగం దొరికేదిగాదు—మా అమ్మ దక్కేది కాదు మా యిల్లంతా గట్టె చిక్కుల్లో వడేది' అని చెప్పకుపోయింది.

'రండి! హోటల్లోకెళ్లి కూర్చుందాం' అని రాజశేఖరం హోటల్‌వైపు దారితీసాడు. ఆ అమ్మాయి మారు మాట్లాడలేదు. అతని వెనకాలే నడిచింది.

'అన్నట్టు! మీ పేరు...'

'రాజేశ్వరి...ఎందు కంతనుమానంవచ్చిం దండీ' అంది కాఫీ చప్పరిస్తూ.

'మరేం లేదులెండి...వూరికె అడిగాను' అన్నాడు రాజశేఖరం.

'మీరుగాని ఇంటర్వ్యూకి వచ్చివుంటే నా జీవితమింత వున్నతస్థితికి వచ్చేది కాదండీ'

మా అమ్మకు మందు కొనిచ్చే శక్తి వుండేది కాదు. ఆ వుద్యోగమే లేకుంటే మా చెల్లెళ్ళు చదివించుకొని వుండేదాన్ని కాదు. అంతంత మాత్రంగా వున్న మా నాన్న ఆరోగ్యం మరీ పాడయ్యేది. మేనే జరుగారు ఎద్దామ్మగా ఒకనెల జీతం యిచ్చారు. ఇంటర్వ్యూకి 'రెండో' ఆయన రాతడేమని అడిగారు. నాకు తెలియదన్నాను. 'నీవు అదృష్టవంతురాలివమ్మా' అన్నారు. చిందుకొన్నాను.

'ఇంటర్వ్యూకు పిలిచింది నిన్నొ మరో మొగబ్బాయినే' నన్నారు. 'అలాగా' అని నేను ఫ్లైకి ముక్కుమీద వేలేసుకొని, నగిలబడి పొట్ట చెక్కలయ్యేటట్టు నవ్వానండీ లోలోన' అని నవ్వింది గలగలా.

బిల్లు చెల్లించాడు రాజశేఖరం.

ఇద్దరూ అనుకోకుండా మాట్లాడు కొంటూ వెళ్ళి స్వరాజ్యమైదాన్‌లో కూర్చు న్నారు.

'మీ అమ్మగారికిప్పుడు కుశలమేగా' అన్నాడు.

'ఆ... మా యింట్లో వాళ్ళందరి ప్రాణాలూ యిప్పుడు కుదుట పడినవి. సమస్యలన్నీ తీరిపోయినవి. మీరుమాత్రమేదో లాగా వున్నారు' అన్నది మాటగా అతని కళ్లలోకి చూస్తూ.

'మరేం లేదు...'

'యేదో దాస్తున్నారు...చెప్పండి...' అని అతని రెండుచేతులూ పట్టుకొంది. అతను విడిపించుకోటానికి ప్రయత్నించలేదు. ఆమె సిగ్గుపడింది.

'మొన్న నేను యింట్లో లేనప్పుడు ఒక అమ్మాయి నాకోసం వచ్చిందట...నాకొలను మెట్‌నని చెప్పిందట. రాజేశ్వరి అనే అమ్మాయి నాతోపాటు యెవ్వరూ చదువ లేదు'...

'పోనీ కామేశ్వరమ్మ అనే అమ్మాయి వుందా?' అంది గడ్డంక్రింద చేయిపెట్టు కొని దీర్ఘాలోచన చేస్తూ, విచిత్రంగా చూస్తూ వింతగా నిస్తూపోతూ.

'ఒకే ఒక్క అమ్మాయి వుండేది... ఆ అమ్మాయిని మాత్రం నేను...'

'ఆ...మీరెంతో మంచివారను కున్నాను. కాఫీకి పిలిస్తే మంచివారనుకొని వచ్చాను. నేను నాకష్టాలను చెప్పుకొన్నప్పుడు మీరు ఇంటర్వ్యూను కూడా లెక్కచేయుక మానుకొని త్యాగంచేసినట్లు నటించి, యేదో వూహించుకున్నారు. మీరింత అల్పంచి తుంనుకోలేదు...' అని రుసరుసలతో విలవిల లాడిపోయింది.

'రాణీ...నా మాటవిన్ను—ఆ ఒకే ఒక అమ్మాయి యిద్దరిపిల్లల తల్లి. ఆమెను నేను పూజ్యభావంతో చూచేవాడిని. పెద్ద క్కగా వూహించుకొని, ఆరాధించేవాడిని' అన్నాడు రాజశేఖరం ఆవేశంగా.

'రాజీ...అని పిలిచారు... మీరు నన్ను ప్రేమిస్తున్నారా?' అంది లాలనగా.

'అవును'... అన్నాడు ఆమె చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంటూ.

'ఆగండి...మీకు ముందే చెప్పాను. మేము పేదవాళ్లమని...'

'వాళ్లకు హృదయాలు వుండవా ?' అన్నాడు ఛలోక్తిగా.

'ఆస్తులు వుండవుగా' అంది.

'నాక్కావలసింది ఆస్తులు కాదు. మనస్సు మాత్రమే. నేను యివ్వాళ కాక పోయినా రేపో మాపో వుద్యోగం సంపాదించుకొని నా సంసారాన్ని నేను గౌరవంగా నడుపుకోగలను. నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను రాజీ...'

'రాకండి. దగ్గరగా రాకండి ... నాకు కొంత గాథ వుంది. దాన్ని వివరంగా వినండి. నేను తీసికొచ్చే జీతం మీదే మా చెల్లెళ్లని చదివిస్తున్నాను. మా తమ్ముడిని చదివిస్తున్నాను మా అమ్మను పోషిస్తున్నాను. మా నాన్నను బ్రతికిస్తున్నాను. మరి వీళ్లందరూ మీకు భారమైతే... వాళ్లని కాదని రాలేను' అంది కన్నీరు నిండిన కళ్ళతో.

కన్నీటిని తుడుస్తూ—'అలి తరువారు ఆత్మబంధువులు గదా' అని బుజ్జగించాడు.

విరిసిన చిరిపెవలా మురిసిపోయింది రాజేశ్వరి.

అంతలో అక్కడికొక 'ప్లిమత్'కారు దూసుకొంటూవచ్చి ఆగింది. కారు ఆగీడే తడవుగా 'బాయ్' కారులోనుంచి గబగబా 'డోర్'తీసి 'రాజేశ్వరి'ని ఆహ్వానించి సీటు దులిపాడు. ఆమె సీట్లో కూర్చొంది. రాజశేఖరానికి నోట్లో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డట్లయింది.

'రండి యిది మా మేనేజరుగారి కారు' అని ఆహ్వానించింది.

రాజశేఖరం వచ్చి కూర్చున్నాడన్నమాటే గాని, అతనిక్రింద ముళ్లు పరిచినట్లున్నది.

అతను ఆలోచనల్నుండి తేరుకొనేసరికి కారు పెద్ద బంగళాముందు ఆగింది. బాయ్ వచ్చి తలుపు తీశాడు. రాజశేఖరం, అతనితోపాటు రాజేశ్వరి దిగారు.

రాజశేఖరం ఆమెను అనుసరించటం మినహా మరేమీ మాట్లాడలేకపోతున్నాడు. ఒక విశాలమైన గదిలో కూర్చున్నారిద్దరూ. రేడియోగ్రామ్ ప్రక్కనే తన ఫోటో వుండటం చూచి ఆశ్చర్యపోయాడు రాజశేఖరం. అది తన పాస్‌పోర్టు సైజు ఫోటో. అప్లికేషన్ ఫారంతోపాటు జతచేసి పంపినది. అది యెలా వచ్చిందీ వూహించుకో లేకపోయాడు.

రాజేశ్వరి లేచి నిల్చొంది. అప్రయత్నంగా ఆమె కళ్లలో కన్నీరు పొంగుతూ వచ్చింది. ఆమె పెల్లుబికి వస్తున్న హృదయావేగాన్ని ఆపుకోలేక పోయింది. బావురుమంది. రాజశేఖరం కాళ్లమీద పడింది. అతని పాదాలు తడిసిపోయాయి.

'నన్ను క్షమించండి! నన్ను అపార్థం చేసికోకండి! నేను మీ చరణ దాసిని' అన్నది. అతని కయోమయంగా వున్నది.

'నేను కొన్నాళ్లుగా అన్వేషిస్తున్న నా జీవిత భాగస్వామి నేడు దొరికాడు. ఇదే మా యిల్లు. ఆ ఫరమ్ మేనేజరే మా నాన్నగారు. మొదట్లో మీకు చెప్పినట్లే చాలామందికి చెప్పాను. వాళ్లందరూ మీరు చేసిన త్యాగానికి, మీరు చూపిన వుదార హృదయానికి పవిత్ర ప్రేమకూ బహు దూరంగా వున్నారు. మీ యింటికి వచ్చిన రాజేశ్వరమ్మనూ నేనే! మా నాన్నగారు అల్లుడిని నిర్ణయించుకోటానికి 'ఇంటర్వ్యూ' పెట్టారుగాని నియామకం మెంటు గ్గాదు' అంది రాజేశ్వరి.

'ఈ ఆస్తి—అంతస్తులు చూపి నన్ను మభ్యపెట్టటానికా యిక్కడికి తీసికొచ్చింది' అని గబగబా మేడమెట్లు దిగుతున్న రాజశేఖరానికి యెదురయ్యాడు తండ్రి.

'ఆగవోయ్! నీక్కాబోయే మామగారు నా క్లాసుమేటేలేవోయ్. అతడు కోట్లు సంపాదించాడు. కాకపోతే నేను రామకోటి సంపాదించాను' అన్నాడు రాజశేఖరం తండ్రి నవ్వుతూ.

అప్పుడే కార్లోనుంచి దిగిన పార్వతమ్మ, మాధవి, శారద, చిన్నాడునూ చూచి గబగబా వచ్చి ఆహ్వానించింది రాజేశ్వరి.

పార్వతమ్మ విస్తుపోయి చూచింది.

మాధవి మందస్మితం చేసింది.

శారద 'చిన్నాదినా' అని సరదాగా పిలిచి వరస కలిపింది.

చిన్నాడు క్రొత్తదినవంక వింతగా చూచాడు. మొన్నొచ్చిన రాజేశ్వరమ్మయినావే అన్నాడు.

'అబ్బాయి ఇంటర్వ్యూలో ఫస్టుగా సెలక్టయ్యాడే! అలా చూస్తావేం!' అన్నాడు ముసలాయన. ●